

PETRUS JOSEPHUS VAN CAMP SUBSTITUUT - DROSSAARD EN 'AGENT MUNICIPAL'

Van Hubertus Offhuys, de laatste drossaard van Rumst, in dienst van de prinsen 'de Ligne', is bekend dat hij zijn zaken liet waarnemen door Petrus Josephus Van Camp. Wie was deze geboren Rumstenaar?

Charles-Joseph de Ligne (1735-1814)

Na een zeer gelukkig bestaan op zijn domein van Beloeil en op verschillende Europese hoven, trok hij zich bijna geruïneerd terug te Wenen in 1794. Hij aanvaardde dit noodlot met vrolijke gelatenheid en legde zich toe op de literatuur. Deze verlichte geest werd de vijand van de vooroordelen (namelijk van het antisemitisme).

Zijn afkomst en kindertijd

Petrus Josephus Van Camp werd geboren te Rumst en gedoopt op 1 september 1738 door pastoor Bordinckx in de Sint-Pieterskerk met Petrus De Proft en Elisabeth Van Dijck als doopheffers (1). Hij was de zoon van Michael Van Camp en diens derde echtgenote, Catharina De Raey (2).

Zijn vader, Michael Van Camp, was geboren te Waarloos op 14 december 1691 als zoon van Ferdinand(us) en Barbara (de) Stro(e)pers (3), maar vertrok uit Waarloos met borgbrief van 17 januari 1722 naar Walem (4). Hij huwde (op nog onbekende plaats en datum, maar ca. 1721/2) (5) met Clara Van Berckelaer (geboren op nog onbekende plaats en datum uit nog onbekende ouders, mogelijk heette haar vader Joannes)(6). In Walem werden hun eerste kinderen geboren: Joannes (Baptist) (7) en (Maria) Catharina (8).

De herberg 'De (ver)Gulden Leeuw' aan de noordwestzijde van Walembrug, werd hun eigendom in 1726 (9) (10). De verkoopsom bedraagt 2800 gulden. Daarvan wordt 1000 gulden contant betaald en voor de overige 1800 gulden zal hij een rente betalen aan 't klooster 'der Urselinen' te Mechelen (11). Dat jaar werd te Rumst hun derde kind, Elisabeth, geboren (12). Maar het jaar werd afgesloten met het overlijden van moeder Clara. Ze werd begraven op 4 december 1726 (13).

Zoals toen gebruikelijk trouwde een weduwnaar met kleine kinderen vrij spoedig. Michael hertrouwde te Waarloos op 18 februari 1727 (14) met Elisabeth De Vos, gedoopt te Waarloos op 11 november 1703 als dochter van Petrus en Catharina De Keyser (15).

Uit dit tweede huwelijk werden te Rumst vier kinderen geboren: Philippina (16), Maria (17), Joseph(us) Frans (18) en Maria Theresia (19), van wie alleen de jongste overleefde. Nog geen jaar later overlijdt moeder Elisabeth De Vos. Ze wordt te Rumst begraven op 10 maart 1732 (20). Michael blijft achter met vier kinderen tussen 10 én nog niet één jaar oud, drie uit zijn eerste huwelijk en één uit zijn tweede huwelijk. Een staat van goed of rekening van het sterfhuis diende opgemaakt. Dit gebeurde op 20 april 1734 (21).

Hij hertrouwt nu met Catharina De Raey te Rumst op 22 mei 1732 (22). Catharina is de dochter van Joannes De Raey alias Van der Aa en diens tweede vrouw Elisabeth Mennekens (23). Uit dit gezin werden zes (zeven) kinderen geboren: Peter (24), Walter (25), Petrus Josephus (1), een doodgeboren kind (26), Jan Frans (27), Egidius (28) en Maria (29).

Het waren wellicht drukke dagen. In de herberg kwamen de vele passanten die over de Netebrug trokken. Deze dienden tolgeld te betalen om over de brug te mogen, behalve de dorpelingen uit de omgeving en bepaalde hogere ambtenaren, die vrijstelling hadden. Wellicht stond er ook een waterbak voor de paarden. De schepengriffies verhalen ons de moord op Jan Baptist Reniers (30) en de arrestatie van Romaan De Jonge uit Mechelen, die, beschuldigd van paardendiefstal, 'uit de beddekoets werd gehaald waar hij sliep met Geertruy Petit uit Nijvel' (31).

Dochter Catharina trouwde, amper 17 jaar oud, te Rumst op 25 juni 1741 met Peter De Belder (32). De echtgenoot was tien jaar ouder en geboren te Rumst als jongste zoon van Adriaen en Petronella Voorspoels (33). Volgens de volkstelling van 1754 (34) woonden zij op de Meentocht. Het gezin kreeg tussen 1742 en 1767 elf kinderen.

De oudste zoon van Michael, Jan, overleed op 25-jarige leeftijd en werd op 19 januari 1748 begraven (35).

De waard van 'De Gouden Leeuw' zelf overleed, ook dat jaar, in de zomer. Hij werd begraven op 28 juli 1748 (36). Hij was 56 jaar oud. Zijn echtgenote, 40 jaar oud, bleef achter met een huwbare dochter, Elisabeth maar ook Isabella genoemd, uit haar mans eerste huwelijk, een dochter, Maria Theresia, uit haar mans tweede huwelijk en vier zonen uit haar eigen huwelijk.

Bij een complexe gezinssituatie diende een staat van goed opgemaakt, zodat de rechten van alle kinderen gevrijwaard werden. Dat gebeurde op 17 oktober 1749 (37).

Dochter Elisabeth, 22 jaar oud, trouwde te Rumst op 14 november 1748 (38) (39) met Jacob Mertens, geboren te Rumst als zoon van Judocus of Josephus en Catharina Verstrepen, gedoopt te Rumst op 18 februari 1716 (40). Eind januari 1749 werd de Gulden Leeuw aan hen overgedragen (41).

De weduwe hertrouwde te Rumst op 10 mei 1749 (42) met Jan Baptist Van der Auwera, geboren te Rumst als zoon van Martinus en Maria De Vo(e)cht (43). De echtgenoot was goed 22 jaar en dus heel wat jonger dan zijn echtgenote. Maar het huwelijk duurde niet lang. Catharina De Raey overleed plots te Rumst. Ze werd begraven op 17 maart 1750, amper tien maanden na het huwelijk (44).

Opnieuw moest een staat van goed worden opgemaakt (45). De minderjarige kinderen werden onder toezicht van een voogd geplaatst. Voor dochter Maria Theresia waren dit Matheus De Vos en Jacobus Van Camp (46) (47). Op 7 maart 1754 wordt de rekening gemaakt van het sterfhuis van de beide overleden ouders, na verkopen op 2 april 1750 en 25 juni 1751 (48). Waar Maria Theresia vervolgens heeft verbleven is niet bekend. Vanaf 1753 komt ze terug voor het voetlicht, getrouwd (op onbekende plaats en datum, ca. 1752) met Jan (Baptist) De Winter, geboren te Rumst als zoon van Peter en Petronella Maes (49).

Volgens de volkstelling van 1754 woont het echtpaar in het dorp (50), namelijk in het 'drossaardhuis' aan de Markt (51).

De vier kinderen uit het huwelijk van Michael en Catharina Van Raey werden onder de voogdij geplaatst van Wouter (of Walter) De Raey, hun ongehuwde oom, wonend op de Meentocht, en Jan Van Camp (47). Later worden Wouter De Raey en Jan Steylaerts als hun voogden genoemd (52). Waar ze verbleven hebben na de dood van hun moeder is niet duidelijk geworden. In de volkstelling van 1754 van Rumst lijken ze niet voor te komen.

Op 1 mei 1764 verkoopt Walter De Raey, jongman uit Rumst, voor notaris Morrel te Kontich, voor 2000 gulden aan Walterus, Petrus Josephus, Joannes Franciscus en Egidius Van Camp, gebroeders, een huis met hof en land in de Herderstraat, een half gemet land op de Meentocht en een hofstede in de Herderstraat (53). De broers moeten er financieel warmpjes ingezet hebben als ze in de mogelijkheid zijn om een dergelijk bedrag neer te tellen.

Zijn huwelijk en volwassen leven

Petrus Josephus Van Camp huwt in de Sint-Jorisparochie te Antwerpen op 26 februari 1770 met Maria Theresia Van Tur(e)nhout uit Herentals (54). Bij de ondertrouw op 9 februari waren Petrus Josephus Peeters en Egidius Van Camp, zijn broer, de getuigen. Hij was dan 31 jaar en zijn vrouw reeds 34 jaar. Zij is gedoopt op 27 juli 1736 (als Maria Theresia Van Turenhoudt) als dochter van Cornelis en Christina Vermiert (55). Hoe zij, al dan niet met haar familie, in Antwerpen terecht kwam is niet nagegaan.

In Antwerpen werden hun eerste drie kinderen geboren en gedoopt in de Sint-Joriskerk (56):

1. Walterius Josephus werd gedoopt op 9 januari 1771 met Walterus Van Camp en Maria Jacobs als doopheffers (57). Walterus Van Camp is de oudere broer van de vader en meier te Kontich.
2. Anna Elisabeth werd gedoopt op 22 mei 1772 met Egidius Mertens als peter en Anna Elisabeth Van Turnhout als meter (58). Egidius Mertens is de derde echtgenoot van een halfzus van de vader, Elisabeth of Isabella Van Camp, wonende in de Vergulden Leeuw aan Walebrug.
3. Joanna Elisabeth werd gedoopt op 23 december 1773 met als doopheffers Egidius Van Camp en Joanna Elisabeth Vleugels (59). Egidius Van Camp is een jongere broer van de vader. Joanna Elisabeth Vleugels is de echtgenote van voornoemde Walterus Van Camp.

Welke professionele activiteit hij op dat ogenblik beoefende is niet bekend. In 1775 is het gezin te Rumst, want dan wordt hun volgend kind daar geboren.

4. Joannes Baptist werd gedoopt op 11 november 1775 met George Frans Van den Wijngaert, koster als vervangpeter voor Jan De Winter en Catharina Van Camp als meter (60). Maar dit kind overlijdt jong. Het wordt begraven op 17 december 1775 (61).

5. De volgende boreling krijgt ook de naam Joannes Baptist, gedoopt op 8 december 1776, met opnieuw Jan De Winter en Catharina Van Camp als doopheffers (62), maar ook dit kind overlijdt jong en wordt begraven op 9 januari 1777 (63).

6. Petronella werd gedoopt op 23 januari 1778 met Joannes Baptist Mertens als peter en Petronella Peeters (64), echtgenote van de jongere broer van de vader, Egidius, als meter.

7. Voormelde Egidius Van Camp, wonend te Niel, wordt de peter van de gelijknamige Egidius, gedoopt op 9 april 1781 (65). Meter wordt Joanna Elisabeth Vleugels, wonend te Kontich, echtgenote van de oudere broer van de vader, Walterus, meier te Kontich.

Intussen was ook de kleine Joanna Elisabeth overleden op vijfjarige leeftijd. Ze werd te Rumst begraven op 13 juni 1778 (66).

Op 15 september 1777 komt Peter (Josephus) voor als korporaal over zes man in het zevende korporaalerschap binnen de vrijheid, die wacht deden en daar patrouilleerden (67).

Op 15 oktober 1777 verhuurt Emmanuel Jacobus Wilmars, rentmeester van zijne hoogheid dhr. Prins De Ligne, een huis "s Herenhuis", met hof, boomgaard en land, voor 148 gulden per jaar aan Petrus Josephus Van Camp (68). Borg is Walterus Van Camp, meier van Kontich, zijn broer. Getuigen zijn Peter Gielis en Jan Baptist Van Eeckhoudt, meier. Dit gaat om een dure transactie, als je weet dat een eenvoudige hoeve voor 200 gulden TE KOOP was.

Het "s Herenhuis" wordt gesitueerd op de hoek van de Markt en de Kerkstraat (waar nu ongeveer de glasbollen staan). Wellicht heeft het gezin zich daar ook gevestigd.

Zijn openbare functie: substituut-drossaard en borgemeester

Waarom is hij naar Rumst gekomen? Mogelijk is hij op suggestie van zijn broer Walterus, meier te Kontich, in dienst gegaan van Johannes Hubertus Ernestus De Rest, secretaris van Rumst maar ook drossaard van Waarloos en Kontich. Een andere mogelijkheid is dat hij klerk was bij Emmanuel Jacobus Wilmars, rentmeester van de prins de Ligne.

De microbe tot een officiële en administratieve functie is gemakkelijk te traceren. Zo was zijn grootvader Ferdinand, meier te Waarloos. Zijn oom, Jacobus Van Camp, was eveneens meier te Waarloos, in opvolging van zijn vader. Deze werd later ook opgevolgd door zijn zoon Peter als meier van Waarloos. In het spoor van deze oom was de oudere broer van Petrus Josephus, Wouter of

Walterus, voormeld, meier te Kontich. Van de laatste wordt beweerd dat hij omstreden en Oostenrijksgezind was (69). Ook zijn jongere broer Jan Frans wordt bij verschillende financiële transacties vermeld en behoorde tot de gegoeden (70).

Toen Hubertus Offhuys drossaard van Rumst werd, was de bekwaamheid van Petrus Josephus wellicht voldoende bekend. In de praktijk was de titelvoerende drossaard zelden aanwezig te Rumst en werden zijn activiteiten opgeknapt door zijn plaatsvervanger of substituut. Dit gebeurde blijkbaar tot eenieders tevredenheid, want zijn bevoegdheid werd zelden in vraag gesteld (71).

Wie was deze Hubertus Offhuys?

Hubertus Offhuys (72) is wellicht drossaard geworden ca. 1774 als opvolger van (Adrianus) Josephus Herry in opdracht van de prinsen de Ligne. Hij woonde te Brussel en verbleef in zogenaamde hogere kringen. Zijn drossaardschap was wellicht één van zijn verscheidene jobs als ambtenaar, waarbij hij wel het aanzien (en de inkomsten) genoot, maar het werk uit handen gaf.

Zo werd hij in 1786 aangesteld tot curator van de nalatenschap van de in Brussel wonende Georges Beauclerc, derde hertog van Saint-Albans (73), een achterkleinzoon van Karel II van Engeland (74). Eer de nalatenschap was geregeld was Offhuys getrouwd met een (natuurlijke) dochter van de gestorven hertog. Offhuys was ook intendant van de hertog van Ursel en vertoefde ook in de literaire kring 'Le Journal de Baudour' (72).

Toen in 1793 de jachtrechten in de landerijen rond Durbuy werden toegewezen, werden de voormalige hertog van Ursel en zijn intendant vervallen verklaard van de inkomsten van de jaren 1793 en 1794, omdat ze geëmigreerd waren. Vermoedelijk is Offhuys, ten gevolge van de inval van de Fransen, uitgeweken naar Lorreinen, het thuisland van de Oostenrijkse keizer (75).

Keren we terug naar Petrus Josephus Van Camp. Financieel ging het hem voor de wind. Er zijn jaarinkomens bekend – als vast salaris – van 600 tot 1300 gulden per jaar (76).

De wereldse omstandigheden waren de eerste jaren ook erg gunstig. Er was in onze contreien geen oorlogsdreiging noch krijgsgewoel. Hoewel keizer Jozef II [1780-1790] verscheidene bestuurlijke en administratieve wijzigingen heeft doorgevoerd, zijn deze niet allemaal tot het lokale vlak doorgedrongen, omdat ze reeds op hogere echelons werden gepareerd. Bedenk de 'kleine Brabantse Omwenteling' (77). Jozefs broer, keizer Leopold II [1790-1792] stelt zich gematigder op.

Op 22 november 1782 doet Petrus Josephus Van Camp, dienstdoend burgemeester van het land, de vrijheid en de heerlijkheid van Rumst, tesamen met de actuele schepenen een aanbesteding aan Jan Baptist Fougene, meester-orgelmaker, inwoner van Antwerpen, voor de restauratie van het orgel uit de parochiale kerk dat zich in zeer slechte staat bevindt (78).

Op 24 februari 1783 dient J.P.Rommens (moet zijn: J.B. of Jan Baptist) 'superstietsecretaris' (= substituut-secretaris) aanwezig te zijn 'ten genechte ten huize van Peeter Van Camp gehouden op 25 februari 1783 om 2 uur 's namiddags' (79).

Op 8 oktober 1783 wordt voor stadhouder Hubertus Offhuys het testament opgemaakt van het echtpaar Joannes De Winter en Maria Theresia Van Camp, die al hun leengoederen aan de langstlevende laten. Petrus Van Camp is één van de leenmannen (80).

Vijf dagen later, op 13 oktober 1783, is er de verkoop van het sterfhuis van Egidius Mertens, door de weduwe Isabella Van Camp, halfzuster van Petrus, waarbij hij genoemd wordt te samen met Daniel Mertens, als de voogden van de minderjarige Peeter Mertens, enig kind van de overleden Egidius Mertens (81). Op 30 september 1783 was de akte van voogdij daartoe opgemaakt (82). Er blijft een batig saldo van 12,5 gulden doch veel is door de erfgenamen terug ingekocht (83).

Op 2 januari 1789 wordt Petrus Josephus Van Camp samen met Franciscus Van Thuyst voogd in het sterfhuis Maria Van Thuyst x Joannes Goris, xx Maria Planck (= Vander Plancken), over de vier wezen, Petrus, Guilielmus, Maria Catharina en Petrus Jan Goris (84).

In de dorpsrekening over 1790-1791 is er een nota van P.J. Van Camp, samen voor 51 g. 15 st.: men moet drie wagens leveren met 12 paarden om te vertrekken naar Namen; op 5 december arriveerden drie compagnieën Oostenrijkse jagers met majoor Dandini; op 10 december leverde men hen 18 'vettelen aver' (= viertelen haver); 'gebilleteerd' op 9 januari 1791 vier jagers met paarden van de compagnie van Colebrat; de jagers zijn van 13 januari vertrokken (karrenvrachten bagagie enz.) (85). De financiële toestand in Rumst was die dagen uiterst belabberd. Volgens akten van 1791 gingen burgemeester Peeter Van Camp en zijn schepenen leningen aan bij verscheidene goeode burgers: 500 gulden bij Jan Van Beirendonck x Anna Maria Van Berckelaer, 500 gulden bij Peeter Jan Verrept (als voogd van de kinderen Van der Loeght x Verrept), 600 gulden bij Jan De Winter x Theresia Van Camp (zijn schoonbroer en halfzuster), 1000 gulden bij Cornelis Stuyck x Anna Maria Aerts en 200 gulden bij Jan De Vos x Maria Verhoeven.

Tesamen 2800 gulden (86).

Intussen had Frankrijk de oorlog aan Oostenrijk verklaard en waren de Franse legers onze contreien binnengevallen. Op 6 november 1792 behaalden de Fransen te Jemappes een beslissende overwinning. Maar al in maart 1793 werden de Fransen verslagen door de Oostenrijkers bij Neerwinden (87).

Op 10 april 1793 bekent Francis Van Gierle voor Petrus Van Camp, loco (= namens) de heer drossaard, dat hij op 16 november 1789 geld had geleend (88).

“In mei 1793 waren de regeerders van Rumst opnieuw in de onmogelijkheid om uit de gewone omzet of door collecte de zware bekostigingen te betalen, die zij genoodzaakt geweest zijn te maken wegens kar- en wagenvrachten voor militaire volkeren.” Zo werden er door Peeter Van Camp en Jacobus De Wit, dienende borgemeesters van Rumst, naast hun schepenen, 1000 gulden geleend bij Peter Stuyck, bejaarde jongeman, ingezetene van Antwerpen, 400 gulden bij Jan Baptist Van Beirendonck x Anna Maria Van Berckelaer, 500 gulden bij Jan De Winter x Theresia Van Camp, 200 gulden bij de voogden van de minderjarige Philippus Mertens en 400 gulden bij Jan De Vos Adriaenszoon.

Tesamen 3000 gulden (89).

De Fransen vielen opnieuw onze gewesten binnen en op 26 juni 1794 werden nabij Fleurus de Oostenrijkers definitief verslagen (90).

Maar ook daarna blijven er financiële moeilijkheden. Zo werd op 20 september 1796 nogmaals 260 gulden geleend bij de voogden van de wezen van Cornelis Hendricx (91).

De lijst van de ‘vissers van Rumpst over den jare 1794’ wordt door Petrus Josephus Van Camp, borgemeester, ondertekend (92).

Agent municipal

Na de verkiezingen van germinal jaar V (maart-april 1797) wordt Petrus J. Van Camp ‘voorlopig’ geïnstalleerd als agent municipal in opvolging van Petrus Jan Verrept, die een jaar eerder, op 17 ventôse jaar IV (7 maart 1796) was benoemd tot agent. Deze laatste vecht deze aanstelling aan, maar na heel wat verwickelingen ziet Petrus Jan Verrept zich uiteindelijk verplicht ontslag te nemen. Dat gebeurt op 19 vendémiaire jaar VI (10 oktober 1797) (93).

Op 2 pluviôse jaar VI (21 januari 1798) legden de leden van de municipale raad, de ambtenaren en de ondergeschikte bedienden gezamenlijk de eed af van haat tegen het koninkdom: “ Je jure haine à la Royauté et à l’anarchie, je jure attachement et fidélité à la Republique en à la constitution’ . In het verslag van de zitting volgen dan een twintigtal handtekeningen, waaronder dit van de agent municipal van Rumst, P.J. Van Camp en van Pierre François Possemiers, ‘garde champêtre de Rumpst’ (93). Petrus J. Van Camp werd afgezet op 27 prairial jaar VI (15 juni 1798) door besluit van het Directoire Exécutif (93).

Zijn afzetting is een gevolg van een erg negatief rapport dat de commissaris van het Directoire in het municipaal bestuur van het kanton Boom, Gengoult-Kuyl, een oud-officier uit het Franse leger, had opgemaakt. Petrus Josephus Van Camp had geen medewerking willen verlenen om bepaalde verboden samenscholingen op te sporen. Het ging om een bijeenkomst bij Ignaas Cusseneers in zijn woning (kosterij en schoollokaal), waar een ‘geheime mis’ zou gehouden worden, ondanks het verbod daartoe, en om de sluiting van de kerken. Ook had hij geen verbod gegeven om een toneelstuk van religieuze aard op te voeren (94).

Als secretaris wordt hij gesecondeerd door Jan Herry, ook secretaris van Rumst onder het Oostenrijks bewind. Deze volgt hem op als agent municipal. Vanaf thermidor jaar VI (juli-augustus 1798) treedt hij ook op als officier public, wat betekent dat de akten van de Burgerlijke stand voor hem verleden worden. Maar Herry overlijdt plotseling, op weg naar de gemeenteraadszitting – zo vermeldt zijn overlijdensakte – op 27 germinal jaar VIII of 17 april 1800 (95).

Levenseinde

Na zijn afzetting hield Petrus Josephus het verder voor bekeken. Hij was op dat moment 60 jaar.

Datzelfde jaar, in de maanden oktober-november had de Boerenkrijg plaats. Bij de gevechten te Rumst langs de grote steenweg Mechelen – Antwerpen werd Filip De Maeyer verwond door Franse troepen terwijl hij op zijn akker werkte. De akker lag op het Cuypersveld, ongeveer aan de Bloedkapel. Hij overleed aan zijn verwondingen op 4 november 1798 (95). Hij was de neef van Petrus Josephus Van Camp. Filips echtgenote Maria Catharina Mertens was een dochter van Petrus Josephus' halfzus, Isabella.

Tijdens de gevechten werd heel wat schade aangericht, zowel door de Franse militairen als door de brigands. Eén van de 37 schadeclaims was vanwege Petrus Josephus Van Camp.

Op 23 oktober 1798 (2 brumaire VII) kwamen 53 gewapende en ongewapende personen 'ten zijnen huize' en genoten gedurende drie dagen eten en drinken (voor 10 stuiver per man per dag). Ze dronken ook 3 tonnen Leuvens bier (8 gulden 8 stuiver per ton) en dronken 10 potten jenever (10 stuiver per pot). Drie dagen later kwam een detachement paarden- en voetvolk 'ten zijnen huize', waaraan hij heeft moeten geven 3 flessen Franse brandewijn, 19 flessen rode wijn en 13 flessen 'Tenschen' wijn. De schadeclaim bedroeg in het totaal 184 gulden 9 stuiver (96).

Zijn oudste dochter trouwde te Boom op 28 februari 1799 met Cornelius Michael Braeckmans, schipper, geboren te Rumst op 29 september 1771, zoon van Engelbert en Barbara Marckx (97).

Petrus Josephus overleed te Rumst op 28 april 1805 in de leeftijd van 66 jaar (98). Zijn echtgenote overleefde hem nog twee jaren en stierf te Rumst op 1 april 1807, 70 jaar oud (99). Acht dagen later (!!) huwde hun oudste zoon, Walterus Josephus, te Wilrijk met Anna Maria Heijstraeten, weduwe van Carolus De Groof (100). Wat er van de jongste kinderen, Petronella en Egidius, is geworden, is ons niet bekend.

Tot slot weze vermeld dat zijn (achter)neef Philip Mertens, kleinzoon van zijn halfzuster Isabella, burgemeester te Rumst was van 1830 tot 1837 (101).

Harry van Hooydonk